

der Afstemning og vedtaget med 66 Stemmer mod 1.

Formanden: Jeg veed ikke, om der fremkommer Forslag til Nedsættelse af Udvalg?

Lehmann: Jeg skal tillade mig at foreslå, at der nedsættes et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, blev dette sat under Afstemning og vedtaget eenstemmig med 71 Stemmer.

Formanden: Valget af disse Medlemmer skal blive sat paa Dagsordenen for næste Møde.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til første Behandling af Forslag om Hensigt om Indenrigsministeriet af et Andragende fra Færøernes Lagthing angaaende den af Bøagbøerne forlangte Betaling for deres Arbejde med Bjergningen af noget indstrandet Lømmet. (Udvalgets Betænkning findes i Anhang B, Sp. 321; Spørgsmaalet om Forslagets Fremme findes i Folkethingstidenden Nr. 90, Sp. 1349.)

Ordføreren (Spandet): Jeg skal paa Udvalgets Begne henholde mig til den trykte Betænkning, hvortil jeg for Diebliffet ikke har Noget at føie.

Indenrigsministeren: Jeg yttrede allerede ved Sagens første Foretagelse, at jeg vilde have underkastet denne Sag fornyet Overveelse, hvis den directe fra Lagthinget var bleven henviist til Indenrigsministeriet, og jeg kan naturligtvis altsaa ikke have Noget imod, at det høitærede Things Udvalg er kommet til det Resultat at henwise Sagen til mig.

N. Winther: Naagtet den høitærede Minister har erklæret, at han ikke har Noget imod det Resultat, hvortil Udvalget er kommet, nemlig at henwise denne Sag til Indenrigsministeriet, saa kan jeg dog ikke undlade at knytte et Par Bemærkninger til, hvad der er anført i Udvalgets Betænkning, hvortil den ærede Ordfører har henholdt sig, og det ei alene med Hensyn til Sagens formelle Side, men ogsaa med Hensyn til dens Realitet. Som bekjendt, har Amtmanden paa Færøerne ikke fundet sig besejret til at meddele det Udvalg, der af Lagthinget blev nedsat til at behandle denne Sag,

der Dplysninger, der forlangtes med Hensyn til, hvad der tidligere var passeret i Sagen. Vel har Generalprocureuren, til hvem Ministeren har henholdt sig, erklæret, at han ikke fandt, der vilde have været nogen Betænkkelighed ved, at Amtmanden havde meddeelt Lagthingets Udvalg de forlangte Dplysninger; men han har ligeledes erklæret, at han ikke saae sig istand til at give nogen almindelig Regel for lignende Tilfælde, hvis Afgjørelse han derimod har meent maatte hvile i Amtmandens Haand. Det er saaledes indlysende, at Lagthinget er meget uheldigt stillet, naar det ønsker at komme dem tilhjælp, der tidligere forgjæves havde taget deres Tilflugt til de administrative Autoriteter. Amtmanden kan jo, saaledes som i dette Tilfælde, ved at indskyde sig under Ministeriets Afgjørelse gjøre Documenternes Udlivering unyttig. Jeg veed vel, at der ikke udtryffeligt er indrømmet Rigsdagen nogen Ret til at erholde Dplysninger fra Autoriteterne, undtagen forsaavidt den nedsætter parlamentariske Commissioner; men ikke at tale om, at der vistnok yderst sjældent nægtes Rigsdagen sige Dplysninger, saa maa jeg desuden henlede Opmærksomheden paa, at det neppe nogenstunde kan være forbundet med saadan Fare at fremlægge Amtmandens Erklæringer og hans Correspondance med underordnede Embedsmænd for Offentlighedens Dine, som det maaskee i enkelte Tilfælde kunde være for Regjeringen at fremlægge f. Ex. dens Underhandlinger med andre Magter. At indrømme Amtmanden den samme Ret som Regjeringen forekommer mig at bidrage til at haandhave hans overvættede Myndighed, der med Rette er bleven sammenlignet med en Vicekonges. Den Omstændighed, at Amtmanden i dette Tilfælde ikke har fundet sig besejret til at udlevere Sagens Documenter, naagtet baade Generalprocureuren og Indenrigsministeren have erklæret, at der ikke vilde have været nogen Betænkkelighed derved, ligesom ogsaa det her i Salen nedsatte Udvalg har meent, at det vilde have været ensfelligt, om Amtmanden strax havde meddeelt Lagthingets Udvalg disse Dplysninger, viser noksom, hvorledes Amtmanden vil benytte den ham tillagte Myndighed, og derom overbevises man endmere, naar man seer de Grunde, Amtmanden anfører for